

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מרץ 2010

ת"פ 3962-08 מ.י. פרקליטות מחוז המרכז נ' מידברג

בפני כב' השופטת שלומית יעקובוביץ

בעניין: מדינת ישראל
פרקליטות מחוז המרכז

המאשימה

נגד

צביקה מידברג

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עוה"ד מורן טרבלסי
הנאשם באמצעות שב"ס
ב"כ הנאשם עוה"ד קובי סודרי

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

1. הנאשם עומד לדין בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו.
על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 9.7.08 נמצאה בקטנועו של הנאשם שקית ובה 5,000 קפסולות של סם מסוכן מסוג מתילון (METHYLON) המחולק ל- 50 שקיות ובדירה נתפס סם מסוג מתילון במשקל 8.53 ג"ר וכן משקל אלקטרוני, מיקסר וכלי הכנה המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו שלא לשימוש עצמי.
2. הנאשם כפר מחוסר ידיעה במספרן של הקפסולות שנתפסו, "בידיעה כלשהי מצידו על כך שמדובר בסם מסוכן", "בידיעה כי הקפסולות הכילו חומר מטילון" וטען " כי ידע או דימה

- לדעת כי אותן הקפסולות אינן מכילות סם מסוכן" או ש"טעה במצב הדברים" (ראה פרוטוקול ישיבת יום 8.1.09).
3. המאשימה קראה לעדות עדים אשר היו מעורבים בחיפוש, בתפיסה, בהעברת המוצגים וכן עדים מומחים וכך אף הנאשם. בתום שמיעת הראיות הגישו הצדדים סיכומים בכתב ולמקרא אלה דומה כי יש להקדים ולהכריע, טרם דיון בטענות ההגנה של הנאשם המפורטות לעיל, במחלוקות שנתגלו בין הצדדים הנוגעות לטיבו של "החומר" שנתפס, לרבות אופן דגימתו ובדיקתו על ידי מז"פ, טענות היורדות לשורש הנדבך הראשון שבעבירות המיוחסות לנאשם - היות החומר "סם מסוכן"-
- "היותו של הדבר המוחזק "סם מסוכן", הינו הרכיב המרכזי בין רכיבי היסוד העובדתי של כל עבירה המדברת בעשיית מעשה ב"סם מסוכן"; והכלל הוא ש"על התביעה להוכיח כי החומר שבו החזיק ... הנאשם הוא סם מסוכן. ספק בהקשר זה, פועל, כמובן, לזכותו של הנאשם"**
- (י. קדמי, על [פקודת הסמים המסוכנים](#), הדין בראי הפסיקה, תשס"ז – 2007, עמ' 87)
4. המאשימה הציגה ראיה אחת לענין "טיבו של החומר" שנתפס אצל הנאשם - חוות דעת מומחה מיום 1.9.08 ערוכה על ידי דר' יפעת כץ (להלן: "חו"ד מז"פ" – ת/13) ולפיה במוצגים שסומנו E1 (אבקה במשקל 8.53 ג"ר שנתפסה בדירת הנאשם) ו- 3B (5,000 הקפסולות שנתפסו בקטנועו של הנאשם) נמצא סם מסוכן מסוג מתילון.
5. הנאשם חולק על מסקנותיה של חוות דעת מז"פ, בין השאר, באמצעות חוות דעת מומחה שהגיש מטעמו, ערוכה על ידי מר אבנר רוזנגרטן לפיה-
1. "כמות הקפסולות שנבדקו ממוצג 3B אינה מתאימה לכמות הנדרשת על פי כללי המדגם
2. כמות הבדיקות שנערכו אינה מתאימה לכמות הנדרשת על פי כללי המדגם.
3. מניתוח תוצאות בדיקת ה-TLC לא ניתן להגיע למסקנה כי מוצגי 3B מכילים מתילון"
- ועל כן "אין אפשרות להכריז על מי ממוצגי 3B כעל סם מסוכן" (ראה נ/22).
- אקדים את המאוחר ואציין כבר עתה כי בסופו של יום ההכרעה מצויה במישור המשפטי-פרשנות הוראות [תקנות הסמים המסוכנים](#) (בדיקה מדגמית של סמים), תשנ"א - 1991 (להלן: "[תקנות הדיגום](#)") אל מול שיטת העבודה הנוהגת במז"פ, אשר על פיה נדגמו הקפסולות שנתפסו בקטנועו של הנאשם) ולא במישור המדעי הצרוף.

6. סיווג הקפסולות שנתפסו בקטנוע – "יחידות מסחריות" או "יחידות שאינן מסחריות"

6.1 המסגרת הנורמטיבית לבדיקה של מספר יחידות (טבליה, כמוסה, אמפולה, בקבוק או אריזה יחידתית כלשהי) שנתפסו החשודות כסם מסוכן מעוגנת בהוראות [תקנות הדיגום](#) ולפיהן עריכתה של "בדיקה מדגמית" כהגדרתה (בדיקה של יחידה אחת או מספר יחידות אשר נבחרו באופן אקראי, מתוך מספר רב יותר של יחידות דומות) תשמש "ראיה לכלל היחידות" שנתפסו.

היקף ה"בדיקה המדגמית", קרי; מספר היחידות שיש לדגום הינו, בין השאר, פונקציה של סיווג היחידות בין כ"יחידה מסחרית" שאז די בדגימת יחידה אחת מתוך כלל היחידות (ראה הוראת תקנה 3 [לתקנות הדיגום](#)) ובין כ"יחידה שאינה מסחרית" שאז מספרן של היחידות שיש לדגום משתנה בשים לב למספרן של כלל היחידות שנתפסו (ראה הוראת תקנה 4 לתקנות הדיגום), אופן אריזותן (ראה הוראת תקנה 5 לתקנות הדיגום שעניינה ביחידות שנארזו באריזות משנה) ותוצאות הדגימה הראשונה לפי תקנה 4 (ראה הוראת תקנה 6 לענין בדיקה מדגמית משלימה).

6.2 מחלוקת ראשונה הטעונה הכרעה עניינה בסיווג הקפסולות שנתפסו בקטנועו של הנאשם על פי האבחנה שב[תקנות הדיגום](#) – באם אלה "יחידות מסחריות" או "יחידות שאינן מסחריות".

6.3 אין חולק כי הקפסולות נבדקו במז"פ מתוך נקודת מוצא כי הינן "יחידות שאינן מסחריות", דהיינו; יחידות שלא יוצרו ביצור תעשייתי (ראה הגדרת "יחידה מסחרית" [בתקנות הדיגום](#)).

פועל יוצא מכך הוא "גודל" המדגם, אשר הועמד על 7 קפסולות בהתאם להוראת תקנה 4 [לתקנות הדיגום](#).

בחקירתה הנגדית נדרשה דרי' יפעת כץ (ע"ת 8) לעניין זה ולא מצאה לשנות מעמדתה-

ש. **נכון שהקפסולות שהגיעו לבדיקתך הם כאלו שמולאו באופן חובבני, מחתרתי.**

ת. **אין לי דרך לדעת איך הקפסולות מולאו**

ש. **האם זה נכון שהקפסולות האלה לא מולאו ביצור תעשייתי**

ת. **אני לא יכולה לענות על השאלה הזו**

ש. **האם יש לך מאפיין שמלמד שהן מולאו באופן תעשייתי**

ת. **ישנם תיקים שאנחנו ראינו בהם שנתפסו יחד עם מכונות למילוי קפסולות שם**

בפירוש ראינו את המכונה. אני לא יכולה לדעת מה היה במקרה הזה ... השיטה

שבד"כ ממלאים קפסולות היא בעזרת המכונה הזו אבל אני לא יכולה להגיד

במקרה הזה

(עמ' 70-71 לפרוטוקול) (ההדגשה שלי – ש.י.)

- 6.4 יחד עם זאת, טוענת המאשימה בסיכומיה כי הקפסולות הינן "יחידות מסחריות" ועל כן די היה לדגום קפסולה אחת, כאשר הדגימה שנעשתה בפועל היתה למעלה מן הצורך. לשיטתה, היחידות יוצרו ב"ייצור תעשייתי" באמצעות אותם מכשירים/מכונות שנתפסו אצל הנאשם ו"אין הגיון בסברה שהנאשם מילא את הקפסולות הרבות (אלפים – ש.י.) בידיו" (עמ' 13 לסיכומי המאשימה).
- מנגד טוען הנאשם בסיכומיו שהקפסולות שנתפסו באות בגדר "יחידות שאינן מסחריות" "שכן הראיות הקונקרטיות מלמדות, שאין מאפיין "תעשייתי" בייצורן". "המכונות" שנתפסו אצל הנאשם הן שלוש פלטות או קופסאות למילוי ידני, "הליך הייצור עצמו נעשה כולו באופן מאולתר ומחתרתי, מבלי פיקוח או בקרה היכולים להבטיח איזושהי אחידות ייצור" ואף התבוננות בקפסולות עצמן מעידה "על הייצור הלא איכותי שלהן".
- 6.5 לאחר שנתתי דעתי להוראות [תקנות הדיגום](#), לראיות שבאו בפני ולטיעוני הצדדים באתי לכלל דעה כי המאשימה לא השכילה להוכיח כי הקפסולות הינן "יחידות מסחריות" ובדין דגמה אותן דר' יפעת כץ כ"יחידות שאינן מסחריות".
- 6.51 "יחידה מסחרית" מוגדת ב[תקנות הדיגום](#) כ"יחידה שיוצרה בייצור תעשייתי". פרשנות מונח זה יכול שתהא על פי פשוטם של דברים – יצור תעשייתי הוא "ייצור מוצרים שונים באמצעות מכשירים ומכונות" (ראה מילון אבן שושן), אך דומה עלי כי בכך לא סגי. נוכח הוראת תקנה 3 ל[תקנות הדיגום](#) לפיה די בדגימה של "יחידה מסחרית" אחת כדי לשמש ראיה לכלל היחידות (ראה הוראות תקנות 2 ו-3 לתקנות הדיגום) מתחייב כי תהליך הייצור יהא כזה שיבטיח אחידות עד כדי זהות מוחלטת של כל "המוצרים" – היחידות.
- אותה זהות – אחידות בין המוצרים שהינה תוצאת תהליך ייצור תעשייתי מבוקר במכשיר או מכונה הוא הרציונל שבבסיס הוראת תקנה 3 ל[תקנות הדיגום](#) המצמצמת את המדגם כדי המינימום האפשרי – דגימת יחידה אחת בלבד.
- "עבודת יד" – מילוי ידני של קפסולות מעצם טיבו, ובכל שלא הוכח אחרת, אינו מבטיח את אותה אחידות בין היחידות השונות כך שלא קיימת עוד אותה הצדקה להסתפק בדגימת המינימום האפשרי – יחידה אחת.
- 6.52 המאשימה מפנה לאותן "מכונות" שנתפסו אצל הנאשם, בהן על פי עדותו עשה שימוש למילוי הקפסולות.

עיון בטופס רישום מוצגים (ת/9) מלמד כי אותן "מכונות" אינן אלא "3 פלטות לטחינת כדורים", אשר הושמו במעטפה ודומה כי לא בכדי בחרה המאשימה שלא להציג בפני דר' יפעת כץ כ"מכונות" ששימשו לייצור הקפסולות, כמו גם בפני בית המשפט. לא הוכח, בין באמצעות חוות דעת מומחה ובין באמצעות כל ראיה אחרת (לרבות עדות הנאשם עצמו) כי שימוש באותן "מכונות"/"מכשירים" מביא בהכרח לייצורם של "מוצרים" אחידים - זהים, מה גם שבחדר השינה של הנאשם, אשר שימש כ"אולם הייצור" נתפסו קפסולות ואבקות בהן לא נמצא סם (ראה חוו"ד מז"פ – ת/13).

6.53 המאשימה נמנעה מלהעמיק בחקירתו הנגדית של הנאשם בכל הקשור ל"תהליך ייצור" הקפסולות והסתפקה בעדות לאקונית, אשר אינה מניחה את התשתית העובדתית לקביעה לפיה אופן מילוי הקפסולות מבטיח את אחידותן עד כדי זהות, תנאי, לדידי, בלעדיו-אין לסיווגן של הקפסולות שנתפסו בקטנועו של הנאשם כ"יחידות מסחריות" -
"הוא מוכר לי אבקה ואני אורי אותה בדרך שאני רוצה, בשם הזה או בשם הזה..."
 (עמ' 131 לפרוטוקול)

- "ש. המוצגים שנתפסו, כל המכונות שנתפסו להכנת הסמים מה עשו אצלך בבית**
ת. זה מכונות למילוי קפסולות
ש. האבקה שנמצאה אצלך בבית.
ת. אבקה שממלאים בקפסולות. אני מתייחס לאבקה שנמצאה בשקית גדולה.
ש. איפה אתה עושה את כל המילוי בחדר השינה שלך
ת. בכל מקום בבית. בד"כ בחדר השינה"
 (עמ' 142 לפרוטוקול)

6.54 עוד ובנוסף ראוי ליתן את הדעת לעובדה כי אף "מראה עיניים" לא הביא את דר' יפעת כץ, על בסיס נסיונה המקצועי, לקבוע כי הקפסולות הינן "יחידות מסחריות" שיוצרו "בייצור תעשייתי" ועל כן תמוהה טענת המאשימה בסיכומיה כי די להתבונן בקפסולות כדי לקבוע כך (עמ' 13 לסיכומי המאשימה).

בענין זה יפות דווקא אותן אסמכתאות שהביאה המאשימה בסיכומיה, אשר בכולן היו אלה מומחי מז"פ, אשר על יסוד מומחיותם הניחו את התשתית לקביעה כי המדובר ב"יחידות מסחריות" (ראה: ע"פ (ת"א) 70069/08 האני רגבי נ' מדינת ישראל, ע"פ (נצרת) 227/02 זאהר עבוד נ' מדינת ישראל, תפ"ח (ת"א) 474/95 מדינת ישראל נ' מרדכי צ'יקואשווילי ואח', ת"פ (עכו) 13405-09-08 מדינת ישראל נ' ויקטור עייש).

דגימת 5,000 הקפסולות שנתפסו בקטנועו של הנאשם .7

- 7.1 הקפסולות שנתפסו בקטנועו של הנאשם, 5,000 במספר (50 שקיות ובכל אחת מהן 100 קפסולות) סומנו במעבדת מז"פ כמוצג 3B (ראה חוו"ד מז"פ – ת/13).
 הקפסולות נדגמו כ"יחידות שאינן מסחריות" ובהתאם להוראת תקנה 4(3) ל**תקנות הדיגום** נלקחו 7 קפסולות, אחת מכל שקית (7 שקיות) באופן אקראי (ראה עדותה של דר' יפעת כץ בעמ' 78, 80 לפרוטוקול).
- 7.2 על פי עדותה של דר' יפעת כץ (ע"ת 8) יש לבצע שתי בדיקות בלתי תלויות על מנת לקבוע כי החומר הנבדק הינו סם ואין די בתוצאה חיובית באחת משתי הבדיקות בלבד-
"ש. לפי הנוהל או לפי הפרקטיקה שלכם, בכמה בדיקות בלתי תלויות צריך להתקבל ממצא חיובי על מנת שתקבעי שהחומר הנבדק הוא סם
ת. שתי בדיקות בלתי תלויות
ש. זה יכול להיות TLC ו GCMS
ת. כן
ש. כשאת אומרת את זה זה נוהל או פרקטיקה
ת. אני לא יודעת אם זה קיים בנהלים
ש. מבחינת הפרקטיקה כך את פועלת
ת. כן
ש. האם זו הפרקטיקה לגבי כל סוגי הסמים שנבדקים באנליטית
ת. כן
 ...
ש. האם ידוע לך למה דורשים שתי בדיקות ולא מסתפקים באחת
ת. כדי להיות בטוחים בתשובה וכדי שלא תיפול טעות באחת מהן שאפשר לעקוב אם במקרה נפלה איזה שהיא טעות הבדיקה השניה יכולה לזהות אותה"
 (עמ' 111-112 לפרוטוקול) (ההדגשה שלי – ש.י.)
- 7.3 שני סוגי הבדיקות שנערכו בפועל היו בדיקת TLC ו GCMS .
 בבדיקת TLC (כרומטוגרפיה ברובד דק) נבדק "המוצג" / "החומר" מול סטנדרטים שונים ותוצאותיה נותנות "אינדיקציה ראשונית איזה חומרים מרכיבים את המוצג הנבדק" (עמ' 101-102 לפרוטוקול).
 בדיקת GCMS הינה בדיקת זיהוי ה"עובדת על עקרון ההפרדה בין חומרים ... וזיהוי המרכיבים שהופרדו" (עמ' 111 לפרוטוקול).

7.31 בדיקה ראשונה שנערכה ל"חומר" (כל 7 הקפסולות) היתה בדיקת TLC מול מספר סטנדרטים, אשר לא כללו סטנדרט של מתילון (בדיקה מיום 14.7.08 - 6/נ) ותוצאותיה הדגימו דמיון בין כל הקפסולות.

נוכח דמיון זה מצאה דר' יפעת כץ לשלוח קפסולה אחת לבדיקת GCMS-

"ש. לגבי הבדיקה הראשונה שנערכה ב- 14/7 ב 6/נ, בבדיקה הזו נבדקו כל 7 הקפסולות

ת. נכון

ש. בבדיקה הזו לא הוכנס בכלל סטנדרט מטילון

ת. נכון

ש. אז באופן טבעי הבדיקה לא יכלה להגייד אם יש מטילון

ת. נכון. ... אחרי שמבוצעת בדיקת ה TLC הראשונה בין אם יש לנו כתמים

שמתאימים לסטנדרטים ששמנו על הפלטה ובים אם לא, הבדיקה הזו לא נותנת לנו מידע לגבי זהות החומר, היא לא בדיקה שיכולה לזהות את החומר ולתת זיהוי

ודאי לחומר. לאחר הבדיקה הזו החומר נשלח לבדיקת GCMS.

לאחר שראיתי בפלטה ששבע הקפסולות נותנות תמונה זהה, אותן נקודות בשבע

הדגימות שלקחתי, כלומר קיים לי דמיון בין שבע הדוגמאות שדגמתי, בשלב זה

אני לוקחת אחת מהקפסולות ושלוחת אותה לבדיקת זיהוי במכשיר GCMS"

(עמ' 104 לפרוטוקול) (ההדגשה שלי – ש.י.)

7.32 קפסולה אחת (סומנה 3B1B) נבדקה ביום 16.7.08 בבדיקת GCMS ונמצא בה סם מסוג מתילון (ראה עמ' 104 לפרוטוקול).

7.32 בשים לב לתוצאה זו נערכו שלוש בדיקות TLC נוספות לכל 7 הקפסולות מול סטנדרט של מתילון.

בדיקה אחת בוצעה ביום 17.7.08 (7/נ) ובחמש מתוך שבע הקפסולות "נראה מתילון" (ראה 4/נ וכן עדותה של דר' יפעת כץ בעמ' 109 לפרוטוקול).

בין הקפסולות בהן "נראה מתילון" היתה זו שנבדקה ונמצאה חיובית למתילון בבדיקת GCMS (3B1B – ראה עדותה של דר' יפעת כץ בעמ' 109 לפרוטוקול).

הבדיקה השניה בוצעה ביום 20.7.08 (9/נ) ותוצאותיה היו זהות לבדיקה מיום 17.7.08 (בשתי קפסולות שסומנו 3B1A, 3B3B "לא נראה מתילון" – ראה 4/נ).

הבדיקה השלישית בוצעה ביום 21.7.08 (11/נ) ובה הופיעו "כתמים מרוחים אין הפרדה של מתילון" (ראה 4/נ).

- 7.33 לאחר בדיקות אלה מצאה דר' יפעת כץ לשלוח לבדיקת GCMS שתי קפסולות נוספות, אותן שתיים בהן "לא נראה" מתילון בבדיקות ה- TLC. בבדיקות ה- GCMS שבוצעה ביום 6.8.08 זוהה מתילון בשתי הקפסולות 3B3B, 3B1A (ראה נ/4).
- 7.4 בשים לב לעדותה של דר' יפעת כץ לפיה ניתן לקבוע קיומו של סם רק בהינתן תשובות חיוביות בשתי בדיקות בלתי תלויות (TLC ו- GCMS) הרי שעל פני הדברים **קפסולה אחת בלבד ממלאת תנאי זה – אותה קפסולה שסומנה 3B1B** ובשתי בדיקות TLC (נ/7, נ/9) "נראה מתילון" ובבדיקת GCMS זוהה החומר בוודאות. (כל זאת בהתעלם מטענת הנאשם כי לא ניתן לסמוך על תוצאות הבדיקות נ/7, נ/9 עקב זיהום – טענה אשר בסופו של יום לא אדרש להכרעה בה).
- שתי הקפסולות הנוספות שבבדיקת GCMS זוהה בהן מתילון (3B3B, 3B1A) נבדקו אומנם בבדיקת TLC אך זו לא נמצאה "חיובית" ביחס למתילון.
- 7.5 לשיטתה של דר' יפעת כץ, כעולה מעדותה, די באותה קפסולה אחת (3B1B), בה נמצא ממצא חיובי למתילון בשני סוגי הבדיקות, כדי לקבוע כי "כלל היחידות" מהן נלקח המדגם מכילות סם מסוג מתילון-
- "ש. כאשר את אומרת שאם הקפסולות נראות לך דומות ב TLC אז מספיק שתבדקי רק אחת מהן מתוך השבע בבדיקת GCMS על סמך מה את אומרת
- ת. על סמך הדמיון שקיים בבדיקה בין כל המוצגים הנבדקים
- ש. על סמך איזה נוהל את אומרת את זה
- ת. זה לא ענין של נוהל פה
- ש. מי קבע את זה
- ת. כך עובדים, אלה שיטות העבודה
- ש. כשאת אומרת לנו זו הפרקטיקה שלכם במעבדה האנליטית
- ת. כן
- ש. זו התורה שבע"פ
- ת. נכון. זו המומחיות, כך עובדים. ... זה לא ענין של הרגל, זה ענין של לימוד. ... לי יש שיקול דעת משלי כבודקת. כל בודק אם היה מחליט מאיזה שהיא סיבה שהוא מעוניין לבצע בדיקות נוספות הוא יעשה. מבחינת הצורך, מבחינה מדעית הדמיון שקיבלתי ב TLC שמראה לי שכולן דומות מספיק שאני אוכיח על אחת מהן מה קיים

- ש. אני מבקש שתצביעי על נוהל אחד או על מחקר אחד שמבסס את הדברים שלך
- ת. אין לי אפשרות להצביע על כך כרגע בנקודה הזו
- ש. ... כך את עובדת כי כך לימדו אותך במז"פ
- ת. כי ככה צריך לעבוד. ככה לימדו אותי כמומחית לזיהוי סמים"
(עמ' 108 לפרוטוקול) (ההדגשה שלי – ש.י.)
- 7.6 על פי משנתה של דר' יפעת כץ דמיון בבדיקת TLC בין כלל הקפסולות הנבדקות (אשר מספרן נקבע על פי תקנה 4 לתקנות הדיגום) מאפשר צמצום המשך הבדיקה לזיהוי הסם (ביצוע בדיקת GCMS) לקפסולה אחת בלבד ועל יסוד תוצאותיה יאופיינו "כלל היחידות".
- 7.61 הנאשם סבור כי עמדה זו של המומחית "שגויה מכל בחינה אפשרית", בין היתר מאחר וביססה מסקנותיה "על ממצאי מדגם של המדגם של המוצג, וזאת בניגוד לדרישת "תקנות הדיגום" כי הממצאים יתבססו על בדיקת המדגם כולו" (ראה עמ' 8-9 לסיכומי הנאשם).
- 7.62 מנגד סומכת המאשימה ידיה על האופן בו בוצעו הבדיקות במז"פ וטוענת כי נוכח תוצאות בדיקת ה-TLC, אשר העידו על דמיון בין הקפסולות ניתן היה להסתפק בבדיקת GCMS ביחס לאחת הקפסולות בלבד (ראה עמ' 14-15 לסיכומי המאשימה).
- 7.7 האופן בו נערכה הבדיקה על ידי דר' יפעת כץ כך שצומצמה לקפסולה אחת בלבד אשר נמצאה חיובית לסם מסוג מתילון בשתי בדיקות בלתי תלויות אינו מעוגן בתקנות הדיגום ולדידי נוגד את את תכליתן ובסיסן המדעי, כמו גם את הוראת תקנה 6, שעניינה "בדיקה מדגמית משלימה" של יחידות שאינן מסחריות.
- דומה עלי כי למקרא הוראות תקנות הדיגום יש לדגום את המדגם כולו בכל אותן בדיקות הצריכות על מנת לקבוע קיומו של סם (שתי בדיקות בלתי תלויות כעדותה של דר' יפעת כץ) ובהנחה כי אומנם תקנה 4(א)(3) לתקנות הדיגום היא שחלה במקרה שבפני אזי היה על המעבדה לדגום את כל 7 הקפסולות הן בבדיקת TLC מול סטנדרט של מתילון והן בבדיקת GCMS ולאור התוצאות לשוב ולבחון באם יש צורך ב"בדיקה מדגמית משלימה" כמצוות הוראת תקנה 6 לתקנות הדיגום.
- 7.71 הוראת תקנה 6 לתקנות הדיגום
- נוכח הוראת תקנה 6 לתקנות הדיגום הקובעת אימתי יש לערוך "בדיקה מדגמית משלימה" ליחידות שאינן מסחריות על דרך הגדלת המדגם נהיר הוא כי מלכתחילה יש לדגום את המדגם כולו-

"התגלה בבדיקה מדגמית לפי תקנה 4 כי ביחידות שנבדקו יש סמים מסוגים שונים או שבחלק מהן אין סם, תעשה בדיקה מדגמית משלימה שתוצאותיה יהיו תוצאות סופיות של הבדיקה המדגמית לגבי כלל היחידות..."
(ההדגשה שלי – ש.י.)

ההוראה נוקטת לשון רבים - "היחידות שנבדקו" - מתוך נקודת מוצא שכל המדגם נבדק (כאשר מספר היחידות נקבע בהתאם להוראת תקנה 4 לתקנות הדיגום) בכל הבדיקות הרלוונטיות לקביעת קיומו של סם (לשיטתה של דר' יפעת כץ נדרשות שתי בדיקות מסוג שונה בלתי תלויות), שאחרת הכיצד ניתן יהיה לקבוע אם ביחידות שנבדקו יש סמים מסוגים שונים או שבחלק מהן אין סם, שאז מתחייבת בדיקה משלימה ?
בדיקות המדגם כולן מתחייבת, איפוא, מכוחה של הוראת תקנה 6 לתקנות הדיגום על מנת לקבוע אם יש צורך בהגדלת המדגם.

מן הכלל אל הפרט

אם אומנם 7 הקפסולות היו נבדקות בבדיקת GCMS ובחלק מהן היו נמצאים סמים מסוגים שונים או בחלק מהן לא היה נמצא סם, אזי היה צורך להגדיל את המדגם ולדגום 10 יחידות (ראה הוראת תקנה 6(ב)(3) לתקנות הדיגום) וככל שלא היה מתגלה בהן "סם מסוג אחד בתשעים אחוזים של היחידות" (9 יחידות) היה צורך להמשיך ולהגדיל את המדגם כהוראת תקנה 6(ב)(2) לתקנות הדיגום ולדגום 20 יחידות ולאור תוצאות הבדיקה ייתכן ואף היה קם הצורך בדגימתם של 30 יחידות כהוראת תקנה 6(ב)(1) לתקנות הדיגום.
משלא נבדקו כל 7 הקפסולות בבדיקת GCMS ממילא לא ניתן לקבוע אם בכולן רק או בחלקן נמצא סם מסוג מתילון או סמים אחרים ולא ניתן היה לבחון את הצורך בעריכתה של "בדיקה מדגמית משלימה", אשר בנסיבות הקבועות בהוראת תקנה 6 לתקנות הדיגום מתחייב ביצועה על פי הדין.

7.72 תכלית תקנות הדיגום והבסיס המדעי להן

סבורה אני כי יש לקרוא ולפרש את תקנות הדיגום על רקע תכליתן – צמצום היקף הבדיקה של כמות גדולה של "חומר" עד למינימום הנדרש מבחינה סטטיסטית להסקת מסקנות ברמת הוודאות הנדרשת במשפט הפלילי.
"גודלו" של מדגם נקבע הן על פי כמות "החומר" הנבדק ("כלל היחידות") והן בהתחייב לשוני או לדמיון שבין כלל היחידות, הכל בשים לב לרמת ההסתברות שמבקשים לקבל לגבי מידת הדיוק בהסקת המידע הסטטיסטי.

עיון בתקנות הדיגום מלמד כי "גודלו" של המדגם משתנה על פי פרמטרים אלה הכל כדי להבטיח כי מן ההיבט הסטטיסטי ניתן יהיה להסיק מסקנה על "כלל היחידות" ברמת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי.

לשון אחר-

מספר היחידות שנקבעו בתקנות הדיגום לצורך "בדיקה מדגמית" משקף את הכמות המינימלית שיש לדגום על מנת שניתן יהיה מבחינה סטטיסטית להסיק מסקנה על כלל היחידות ברמת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי, כאשר צמצום המדגם פוגע במסד הסטטיסטי.

מספר היחידות שיש לדגום על פי הוראת תקנה 4 לתקנות הדיגום (על פיה דגמה דר' יפעת כץ את הקפסולות שנתפסו בקטנוע) הוא בבחינת "רצפה", מינימום שאין להפחיתו, זאת מתוך הנחה כי היחידות אינן זהות דבר המחייב מכוח כללי הסטטיסטיקה מסד נתונים רחב מזה הנדרש ביחס ליחידות מסחריות, אשר על פי טבען, זהות.

הוראה זו שעניינה ב"יחידות שאינן מסחריות" מניחה כי היחידות אינן זהות ועל כן קובעת את אותה כמות של יחידות, אשר מבחינה סטטיסטית יוכלו "לשמש ראייה לכלל היחידות".

צמצום בדיקת ה-GCMS, שהינה בדיקה לזיהוי הסם, ליחידה אחת בלבד מקום שלא קיימת זהות בין "כלל היחידות" פוגמת במסד הנתונים הנדרש מבחינה סטטיסטית כדי להסיק מסקנה באותה רמת וודאות שנקבעה וממילא פוגעת בזכותו של הנאשם שלא להיות מורשע אלא מקום שבו הוכחה רמת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי.

בדיקתה של יחידה אחת הותרה מקום שמדובר ב"יחידות מסחריות", יחידות, אשר קיימת הנחה בדבר קיומה של זהות ביניהן.

דומה כי לא די בקיומו של "דמיון" בין היחידות (כפי שהניחה דר' יפעת כץ) כדי לצמצם את גודל המדגם שנקבע על פי הוראות תקנות הדיגום על פי אבחנה גסה יותר - יחידות מסחריות ושאינן מסחריות, קרי; יחידות שניתן להניח כי קיימת זהות ביניהן (יחידות מסחריות) ויחידות שלא ניתן להניח קיומה של זהות ביניהן (יחידות שאינן מסחריות).

7.8 העולה מן המקובץ הוא כי בדיקת הקפסולות כפי שבוצעה בפועל אינה תואמת את הוראות תקנות הדיגום.

משלא הוכח כי הקפסולות הינן "יחידות מסחריות" הרי שבהתעלם מאופן אריזתן מחייבות הוראות תקנות הדיגום (תקנה 4(א)(3)) בדיקתן של כל יחידות המדגם, 7 במספר, בכל אותן הבדיקות הרלוונטיות הצריכות לקביעת קיומו של סם (בענין שבפני נבחרו על ידי דר' כץ שני סוגי בדיקות – TLC ו-GCMS).

משלא נבדקו כל יחידות המדגם בכל הבדיקות הרלוונטיות לא ניתן היה לקבוע באם יש צורך ב"בדיקה מדגמית משלימה" בהתאם להוראת תקנה 6 לתקנות הדיגום ואין בידי

לקבל את המסקנה בדבר היות "כלל היחידות" סם מסוכן מסוג מתילון, מסקנה המושתת על פי עדותה של דר' יפעת כץ על תוצאות "חיוביות" של קפסולה אחת בשתי הבדיקות הרלוונטיות.

לא למותר לציין כי בענין שבפני כלל לא קמה החזקה הקבועה בהוראת סעיף 31(4) [לפקודת הסמים המסוכנים](#) [נוסח חדש], תשל"ג – 1973, עליה מבקשת המאשימה לסמוך, זאת נוכח קביעתי כי עדות העד המומחה (חו"ד מז"פ) אינה "בהתאם לתקנות שהתקין שר המשפטים על בדיקה מדגמית שנעשתה בסם" – [תקנות הדיגום](#).

7.9 די בקביעותי לעיל כדי לזכות את הנאשם ועל כן אינני מוצאת לדון ולהכריע בטענת הנאשם לפיה היה על המעבדה לדגום את 5,000 הקפסולות שנדגמו תחת הסימון 3B בהתאם להוראת תקנה 5 [לתקנות הדיגום](#) זאת משנמצאו ארוזות ב- 50 שקיות. על פניו אומנם מדובר ב"אריזות משנה" כהגדרתן [בתקנות הדיגום](#) ("אריזה שבתוכה נמצאו מספר יחידות") ועל כן דגימתם צריכה היתה להעשות על פי הוראת תקנה 5 לתקנות הדיגום המרחיבה את היקף המדגם במקרה שבפני לכדי 42 קפסולות (50 שקיות מחייבות דגימה של 6 שקיות – סעיף 4(א)(2), 100 יחידות בכל שקית מחייבות דגימה של 7 יחידות מכל אחת משש השקיות – סעיף 4(א)(3) לתקנות הדיגום). עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי כל האריזות זהות במראן החיצוני ותכולתן משווקת תחת אותו שם מסחרי (EX – EFFECT), דבר שהביא את דר' יפעת כץ לראות בהן משום "יחידה אחת" –

"אני הסתכלתי על המוצג (3B – ש.י.) כמוצג שלם. כל האריזות החיצוניות דומות, הצבע הפנימי של הקפסולה דומה..."
(עמ' 78 לפרוטוקול)

כאמור, פרשנותה של הוראת תקנה 5 אינה צריכה להכרעה בעניינו של הנאשם ועל כן רואה אני עצמי פטורה מלהידרש לה.

8. אבקה במשקל 8.53 ג"ר שנתפסה בשקית בחדר השינה של הנאשם

8.1 על פי חו"ד מז"פ נתפס בחדר השינה של הנאשם סם מסוג מתילון במשקל 8.53 ג"ר (סומן EI בחו"ד מז"פ ת/13).

8.2 לטענת הנאשם לא הוכח כי הסם שנבדק הוא אותו סם שנתפס במובן זה שלא הוכחה כדבעי "שרשרת הסם", זאת, בין היתר, נוכח העובדה שהאבקה הגיעה למעבדת מז"פ

כשהיא בשקית הניתנת לפתיחה וסגירה (השקית המקורית בה נתפסה) כשזו בתוך שקית מז"פ מאובטחת פתוחה (שלא נסגרה מעולם).

- 8.3 יגעת, טרחתי ולא מצאתי בסיכומי המאשימה התייחסות לטענה זו של הנאשם.
- 8.4 לאחר שנתתי דעתי לעדויות עדי המאשימה בעניין זה, סבורה אני כי המאשימה כשלה בהוכחת "שרשרת הסם" וכי הספק הקם במקרה זה, כפי שיבואר בהמשך, פועל לטובתו של הנאשם.
- 8.41 השוטר יעקב לוי (ע"ת 3), הוא מי שתפס את האבקה (E1) (ראה עמ' 93, 197 לפרוטוקול) ובעדותו בחקירה הנגדית תאר את מהלך הדברים מהתפיסה בדירת הנאשם ועד להכנסתה של אותה שקית המכילה את האבקה לתוך שקית מז"פ מאובטחת-
 "ש. אני מבין נכון אתה תופס את המוצגים שאתה תופס, מניח אותם בערימה (בדירת הנאשם – ש.י.) ואתה לא נמצא במעקב אחרי כל מוצג ומוצג.
 ת. ברור שלא.
 ש. בזמן אמת בדירה אתה לא עושה רישום לעצמך על איזה פתק שאומר מה תפסת
 ת. נכון
 ש. בזמן אמת בדירה אתה לא מסמן איזה מהמוצגים שאתה תופס בסימון משלך
 ת. נכון
 ש. את אף אחד מהמוצגים שאתה תופס בדירה, כשאתה נמצא בדירה, אתה לא מכניס לשקית מז"פ מאובטחת
 ת. לא
 ש. בסיום החיפוש סיפרת לנו שבסיוע הצוות השני ... מורידים את המוצגים מהדירה אל הניידת
 ת. נכון
 ש. כשלמעשה לוקחים את כל המוצגים ביחד
 ת. נכון
 ...
 ש. מה אתם עושים עם המוצגים בתחנה
 ת. מעלים למעלה למשרדים ... מועדון
 ...
 ש. איך הם הונחו במועדון
 ת. נפרש על השולחן כל המוצגים שנתפסו
 ש. מה קורה אז
 ת. אני מתחיל את רישום הדו"ח ... כל אחד רושם מה שהוא עשה

- ש. איך אתה יודע שאתה מסתכל על הערימה מה מתוכה אתה תפסת
- ת. זוכר
- ש. למרות שאין לך שום רישום משום סוג שהוא
- ת. נכון
- ש. מה אתה עושה עם המוצגים שאתה תפסת
- ת. מכניס לשקיות מז"פ
- ...
- ש. אתה מכניס לשקית מז"פ ורושם לאיזה שקית מז"פ הכנסת
- ת. נכון
- ש. אני מניח שכל מוצג שאתה הכנסת לשקית מז"פ אתה דאגת לסגור את השקית
- מז"פ
- ת. ברור. נכון
- ש. שקית מז"פ יש לה סגר נדבק שלמעשה חד פעמי, מדביקים ואם פותחים השקית נקרעת.
- ת. נכון
- ...
- ש. גמרת לסגור את המוצגים שלך, מה אתה עושה
- ת. מעביר למשרד רמ"ח"
- (עמ' 96-98 לפרוטוקול) (ההדגשה שלי – ש.י.)
- ש"ש. איך אתה ידעת מתוך כל הערימה הזו שהשקית המסויימת שאתה שמת בתוך שקית מז"פ מספר 801 (השקית בה נמצאה האבקה שסומנה E1) זו שקית שאתה תפסת ולא יוני
- ת. זכרתי
- ש. על פי מה
- ת. על פי סימנים
- ש. איזה
- ת. עכשיו אני לא יודע להגיד, עבר הרבה זמן
- ש. היו בה סימנים מיוחדים
- ת. צבע של שקית. מקום של השקית.
- ש. מה היה הצבע
- ת. לא זוכר
- ש. למה הצבע היה מיוחד

ת. לא זוכר. ...אני לא זוכר על פי מה זכרתי שדווקא השקיות שלי. עכשיו אני לא יודע להגיד. נכון לאותו רגע שזה היה משך זמן של החיפוש עד שהגענו לתחנה זכרתי מה תפסתי. עכשיו להגיד במפורש מה תפסתי אני לא זוכר"
(עמ' 198-199 לפרוטוקול)

העד עמד על גרסתו כי האבקה (E1) הוכנסה על ידו לשקית מז"פ וזו נסגרה על ידו-
"ש. אם אני אומר לך שמוצג שטוענים שאתה תפסת הגייע למז"פ בתוך שקית מאובטחת פתוחה שמעולם לא נסגרה, לא יכול להיות שאתה שמת את המוצג בשקית הפתוחה
ת. נכון. לא יכול להיות"
(עמ' 98 לפרוטוקול)

"ת. כל המוצגים שאני שמת בשקית מז"פ סגרת את השקית
ש. אם אני אומר לך שהשקית שמספרה F0084801 (השקית בה היתה האבקה E1 – ש.י.) הגיעה למטה הארצי כשהיא פתוחה באופן כזה שהיא מעולם לא נסגרה, לא יכול להיות שזה מוצג שאתה שמת.
ת. אני לא יודע. אני סגרת את כל השקיות"
(עמ' 200 לפרוטוקול)

8.42 כעולה מעדותו של העד יעקב לוי הושארה האבקה (E1) כשהיא בשקית מז"פ מאובטחת סגורה בחדר הרמ"ח.
משלב זה "מטופלת" אותה שקית על ידי העד יואל אוליאל (ע"ת 1), מי שהיה אחראי על העברת כלל המוצגים מחדר הרמ"ח למעבדת מז"פ במטה הארצי (ראה ת/6).

בעדותו ציין העד כי בשעת בוקר הגיע למשרד הרמ"ח שהיה פתוח, לא זכר באם הרמ"ח היה בחדרו באותה עת ומשם נטל את המוצגים "הקשורים לתיק זה" (עמ' 59 לפרוטוקול)-
"ש. איך ידעת שכל המוצגים שאתה לוקח קשורים לתיק הזה
ת. אני לא זוכר את זה בדיוק. יכול להיות שהרמ"ח הרה לי את זה. אני לקחתי את זה לבד לחדר שלי. יכול להיות שהרמ"ח הראה לי את זה ... כל מה שהיה שם נלקח לחדר שלי עד הפריט האחרון, זה לא התערבב עם שום מוצג אחר משום תיק אחר ... לקחתי את הכל כמקשה אחת ..."
(עמ' 59 לפרוטוקול)

בהמשך הכניס את כלל המוצגים שהיו בשקיות מז"פ מאובטחות לארבע "שקיות גדולות"-

ש. האם אתה בודק כל אחת משקיות המז"פ שאתה מכניס לכל אחד מהשקים הגדולים על מנת לוודא שהיא אכן סגורה ואטומה

ת. הן כולם היו בתוך שקיות אטומות. אולי בדקתי לצורך רישום. תת שקית בתוך שקית גדולה"

(עמ' 66 לפרוטוקול)

ומשעומת עם העובדה כי אחת מאותן שקיות מז"פ מאובטחות הגיעה למעבדת מז"פ כשהיא פתוחה השיב כי "יכול להיות" שכך אומנם היה (עמ' 66-67 לפרוטוקול)-

"לשאלת בית המשפט

ש. האם אתה בדקת שכל שקיות המז"פ המשניות היו סגורות ואטומות

ת. לא. אם הגיעה ככה למטה הארצי אז לא"

המשך חקירה נגדית

ש. אתה אומר שיכול להיות שהיא היתה כבר פתוחה

ת. בטוח שהיא היתה כבר מקודם. אני לא פתחתי את זה

ש. שלוקחים הרבה מאוד שקיות מאובטחות שהן סגורות ויש פתאום אחת פתוחה זה בולט לעין

ת. כן

ש. לך זה לא בלט לעין כי אחרת היית רושם את זה

ת. אני אתן לך תשובה מתוך הזיכרון שלי לאירוע הזה. נתפסו שם כל כך הרבה דברים, כל כך הרבה אבקות שאני מניח שהשקית היתה פתוחה כי היתה שם אבקה שהם לא חשדו כסם. זו התשובה שלי וככה זה היה.

ש. זאת השקית היחידה עם הסם

ת. אין לי תשובה לזה. אני העברתי את זה כמו שזה היה"

(עמ' 67 לפרוטוקול)

8.43 החוליה הבאה והאחרונה ב"שרשרת הסם" היא מעבדת מז"פ שבמטה הארצי, שם נפתחו "השקיות הגדולות" והמוצגים מויינו לקראת בדיקתם, כשאותה אבקה שסומנה במעבדה כ- E1 הגיעה בשקית מז"פ מאובטחת פתוחה (מעולם לא נסגרה), כפי שהובהר בעדותה של דר' יפעת כץ (ע"ת 8)-

ש. עמ' 2 לחוות הדעת בראש העמוד יש את המוצג שמסומן E1, את רושמת ומתארת שהשקית המאובטחת הגיעה פתוחה

ת. כן

ש. כשאת אומרת הגיעה פתוחה, האם פתוחה במובן שלא סגרו אותה מלכתחילה או פתוחה במובן של סגרו אותה ופתחו את ההדבקה אחרי זה

- ת. פתוחה במובן שלא סגרו אותה מלכתחילה. השקיות בנויות בצורה כזו שיש פס פלסטיק שניתן להסירו וברגע שמסירים אותו ומדביקים את השקית לא ניתן לפתוח את השקית מבלי לקרוע או לגזור אותה
- ש. איך את זוכרת שהשקית הזו היתה פתוחה באופן שהיא מעולם לא נדבקה
- ת. אם היא היתה מגיעה סגורה הייתי כותבת סגורה ופתוחה בצידה. אם הסגר היה סגור הייתי כותבת שקית לשימוש חד פעמי סגורה ופתוחה בצידה"
- (עמ' 70 לפרוטוקול)

- העדה הוסיפה והבהירה כי השקית בה היתה האבקה (אשר הוכנסה לשקית מז"פ המאובטחת) היתה בעלת סגר המאפשר פתיחה וסגירה מבלי להותיר סימן-
- ש. שאת הוצאת את השקית שמסומנת E1 היתה בתוך שקית המז"פ שאני מראה לך, השקית שנמצאת בפנים איך היא הגיעה
- ת. זו השקית הסגורה בסגר, בתוכה היתה אבקה, אני הוצאתי את האבקה מהשקית המקורית.
- ...
- ש. כיצד הגיעה השקית שסגורה בסגר
- ת. היא היתה בתוך השקית המאובטחת ...
- ש. מה היה פתוח
- ת. השקית המאובטחת לשימוש חד פעמי, היא הגיעה פתוחה
- משיבה ברשות לשאלת ב"כ הנאשם
- ש. מה הכוונה לסגר
- ת. הפס פלסטיק שניתן לפתיחה וסגירה מחדש
- ש. אפשר לפתוח ולסגור אותו בלי שיהיה סימן לפעולת הפתיחה
- ת. נכון
- ש. לעומת השקית המאובטחת שרואים שהיא נקרעת
- ת. נכון.
- (עמ' 82-83 לפרוטוקול) (ההדגשה שלי – ש.י.)

- 8.44 מתוך העדויות שבאו בפני המובאות לעיל מוצאת אני להעדיף את עדותה של דר' יפעת כץ לפיה האבקה שסומנה על ידה כ- E1 הגיעה למעבדת מז"פ בשקית מז"פ מאובטחת פתוחה – שלא נסגרה מלכתחילה.
- מצב דברים זה תואר על ידי דר' יפעת כץ בזמן אמת בחוות הדעת שערכה (ת/13). עדותו של העד אוליאל, מי שנטל את המוצגים ממשרד הרמ"ח, ארז אותם בארבע שקיות גדולות והעבירם למעבדת מז"פ במטה הארצי, אינה סותרת את עדותה בעוד שעדותו של

העד לויין לפיה סגר את כל שקיות מז"פ המאובטחות מושתתת כל כולה על זיכרונו ומהתרשמותי שלי יותר מכל על הערכתו כי נהג במקרה זה כפי הנדרש והמקובל.

8.5 לפיכך, דומה כי בעניינה של אותה אבקה שסומנה E1 (ובבדיקה נמצאה כסם מסוג מתילון) לא הקפידו הגורמים המעורבים בתפיסה ובהעברת "המוצג" לבדיקה על אותו מנגנון של "שקית מז"פ מאובטחת", אשר סגירתה בסגר שאינו ניתן לפתיחה נועד להבטיח כי אותו מוצג שנתפס הוא שייבדק במעבדה ותמנע כל אפשרות של "התערבות חיצונית" ובלשונו של העד אוליאל-

ש. אתה מסכים איתי שכל הרעיון של שקית מאובטחת חד פעמית הוא שהיא תהיה סגורה ואטומה ושהמוצג לא יפגע, לא יעלם, לא יתערבב וכו'

ת. נכון

ש. אתה מסכים איתי שאתה חוליה חשובה בשרשרת, נכון

ת. כן"

(עמ' 65-66 לפרוטוקול)

8.6 זאת ועוד.

השקית המקורית בה נתפסה האבקה היתה כזו שמאפשרת פתיחתה וסגירתה מבלי להותיר סימן וזו הושארה בשקית מז"פ מאובטחת פתוחה במשרדי הרמ"ח. המאשימה לא הביאה כל ראיה על האופן בו נשמרו המוצגים במשרד הרמ"ח – באם החדר היה נעול מעת שהמוצגים אוחסנו בו ועד שהועברו לידי העד אוליאל וכלל לא נפתח או שמא נפתח והיה מאויש באופן שהמוצגים היו מצויים בכל רגע נתון תחת עין מפקחת.

8.7 במצב דברים זה סבורה אני כי נפל פגם ב"שרשרת הסם" באופן שלא ניתן לשלול מעבר לכל ספק סביר את האפשרות כי האבקה שסומנה על ידי דר' יפעת כץ כ- E1 אינה האבקה שנתפסה בדירתו של הנאשם.

בשים לב למכלול כולו, לרבות ובמיוחד לעובדה כי לא הובאו ראיות על סמכן ניתן לקבוע כי המוצגים נשמרו בתחנת המשטרה עד להעברתם למעבדת מז"פ בתנאים המונעים באופן מוחלט "התעסקות"/"התערבות" בהם, סבורה אני כי הפגם הנוגע לאחסונה של האבקה במשרד הרמ"ח והעברתה למטה הארצי בשקית מז"פ מאובטחת שלא נסגרה, לא נרפא באופן המסיר את הספק שקם – נהפוך הוא (ראה: ע"פ 348/98 עמרם טויזר נ' מדינת ישראל).

8.9 **החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו**

משלא הוכיחה המאשימה כי הקפסולות שנתפסו בקטנועו של הנאשם, כמו גם האבקה במשקל 8.53 ג"ר שנתפסה בחדר השינה של הנאשם, מכילות "סם מסוכן", הרי שממילא לא הוכח כי אותם כלים שנתפסו בדירתו של הנאשם ואשר על פי עדותו משמשים אותו למילוי אותן קפסולות (ראה עמ' 142 לפרוטוקול) הם כלים "המשמשים להכנת סם".

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל משלא הוכיחה המאשימה את היסוד העובדתי שבעבירות המיוחסות לנאשם (היות החומר שנתפס "סם מסוכן") אינני נדרשת לדון ולהכריע בטענות ההגנה שהעלה הנוגעות ליסוד הנפשי ומורה אני על זיכוי מכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן – החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית (עבירה לפי סעיף 7(א)+ג) [לפקודת הסמים המסוכנים](#) [נוסח חדש], תשל"ג – 1973) והחזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו (עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג – 1973).

ניתנה היום, א' ניסן תש"ע, 16 מרץ 2010, במעמד הצדדים

שלומית יעקובוביץ 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה